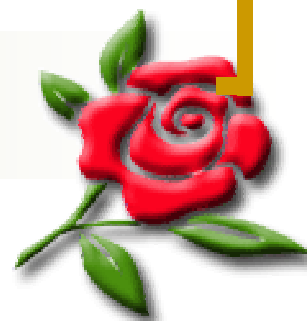

**SOTSIAALNE
DEMOKRAATIA**

DETSEMBER 2005

**TÄNASES
INFOLEHES:****ATEENAS TOIMUS I
EUROOPA VASAK-
PARTEI KONGRESS** 2**ÄRAPANEMINE VIIB
HUKATUSSE
M.SALUPERE** 2**KIRJANURK** 3**T. RIST ÜLEVAADE
KONGRESSIST** 4**BOLKENSTEINI DI-
REKTIIV** 5**KONTAKTANDMED** 6**2005 KOV
VALIMISTEST:**

Eesti Vasakpartei kogus 2005 aasta kohalike omavalitsuse volikogude valimistel Eestis kokku 320 häält. Kandideeris kokku 22 inimest. Erinevates valimisliitudes ja teiste parteide nimekirjades kandideeris Eesti Vasakpartei liikmeid erinevates linnades ja valdades, nendest said volikogusse ainukesena meie partei liikmed Narvas, kes olid seal Rahvaliidu häältekojajad ja Rahvaliidu nimekirja esiliikmed.

ME PEAME USKUMA VASAKPARTEI PAREMASSE TULEVIKKU

See sügis on olnud üle ootuste pikk ja soe ja lundki ennustatakse alles jaanuarikuusse. Aastalõpp on aeg, mil õige hetk meenutada, mis juhtus möödunud aastal - mis läks hästi ja mis läks halvasti. Minule oli see aasta esimene partei esimehena ja raske on öelda, kas see on olnud kerge või raske.

Kerge on ta olnud kindlasti seepärast, et kuna liikmemaksudest jagub meil täpselt niipalju, et ära maksta meie telefoni- ja sidekulud, siis pole olnud probleeme eelarve või reklaamikulude planeerimisega. Neid lihtsalt pole olnudki. Samas on see teinud meie elu ka raskeks - partei nimemuudatus ei ole jõudnud inimesteni ja kui valimiste ajal on põhiliseks küsimuseks, mis asi see Vasakpartei on, sel juhul on midagi tegemata jäänud. Õige koht tuha pähe raputamiseks? Ma arvan, et siiski mitte, mina ei ole üksinda partei ja kui valimiste ajal leidub vaid 16 inimest, kes on nõus Eesti Vasakpartei nimel kandideerima, siis ülejäänutel vaja mõelda, mis neid takistas seda sammu ette võtmast.

Vasakpoolne poliitika ei ole poliitika, keda peab kogu aeg tagant torkima, ta peab ka ise teadma, et tema partei vajab teda ja mitte ainult siis kui meil läheb hästi, vaid

pigem siis kui me ei ole kõige paremas olukorras. Vasakpoliitika põhiliseks kapitaliks on olnud alati inimesed, mitte raha. See, et meid ei valita, selles pole süüdi valijad, kes parempoolseid või populistide valivad, selles oleme süüdi meie ise, kel meil pole oma parteisse usku nii paljugi, et valimistel aktiivselt oma nime all osaleda. Eesti vajab parempoolset ja populistlikku poliitikat tasakaalustavat jõudu, seda näitas viimastele valimistele kohale tulnute protsent - 47. Eestis ei ole siiani tekkinud tsentrist vasakule ühtegi eesti parteid peale meie. See on ka meie ainuke eelis, mida peab ära kasutama niikaua, kuni keegi ärimees seda tühikut jällegi populistidega täitma ei hakka - Res Publica seda juba korras proovis.

Surve ida poolt on suur, et luua tugev venestiielis vasakpoolsus, kuid Eestile on vaja tõelist vasakpoolsust, sellist nagu kunagi mõtles Karl Marx ja mida on edasi arendanud demokraatlikus suunas Lääne-Euroopa parteid. Eesti Vasakpartei on üks Euroopa Vasakpartei asutajatest, kuid see jää, millel me kõnnime on habras ja iga vale liigutus võib meid uputada. Ühine tegutsemine sotsialisti-

kult demokraatlikuma ühiskonna nimel, viib meid edasi, kuid me peame ise sellesse uskuma, siis usuvad ka teised meisse.

SIRJE KINGSEPP
VASAKPARTEI ESIMEES**ASJATUNDJA
ANNAB NÕU:**

Usun, et üks olulisemaid meie ülesandeid praeguses seisus on pidevalt kontakteeruda ja anda infot liikmetele. See võtab võimaluse neil tunda end tõrjutuna ja toonitab, et neid arvestatakse.

T. Toomsalu
november 2005

EUROOPA VASAKPARTEI I KONGRESS ATEENAS

28-30 oktoober 2005 toimus Ateenas I Euroopa Vasakpartei kongress.

Kongressist võttis osa 17 liikmesparteid ja 9 vaatleja-staatutes partei delegatsioon. Külalised esindasid 11 Euroopa, 9 Aasia, 7 Aafrika, 5 Ameerika organisatsiooni. Eesti Vasakparteid esindas kongressil 5-liikmeline delegatsioon, kuhu kuulusid Saaremaalt Euroopa Vasakpartei juhatuse liige Enn Ehala,

välissekretär Taivo Rist, ametiühingu esindaja Heino Rützel, Eesti Vasakpartei tulevase naisteühenduse esindaja Marju Karin ja Eesti Vasakpartei esimees Sirje Kingsepp.

Kongress oli jaotatud eri teemade järgi mitmesse ossa ja kohaletulnud delegaadid ja külalised said soovikorral antud teemal sõna. Meie nimel rääkis välissekretär Taivo Rist ja ta mainis oma

kõnes meie riigi olukorda ja vajadust Eestis vasakpoolsus uuesti areenile tuua.

Kongressi ja Euroopa Vasakpartei materjalidega saate tutvuda aadressil:

<http://www.european-left.org>

4. leheküljel on T. Risti poolt tehtud pikem ülevaade.

TAIVO RIST.
EESTI VASAKPARTEI
VÄLISSEKRETÄR

ÄRAPANEMINE VIIB HUKATUSSE

Müüti Eesti üledukast arengust on hakanud murendama ÜRO teated Eesti mitmesugustest "autahvlikohtadest": maailma väikseim kuni 10-aastaste laste suhtarv elanikkonnas, kiireim aidsi levik 1000 inimese kohta, maailma kõrgeim surevus südamehaigustesse, madal meeste keskmine eluiga, kõrgeim alkoholitarbimine, sellest tulenev enesetappude ja vigastussurmade hulk, suurim kuritegevus ja vangide arv 100 000 elaniku kohta. Hiljutisel suitsiidide ennetamise päeval teatati, et iseseisvusajal oleme kaotanud 6000 inimest ainuüksi enesetappude läbi. Seda on kaks korda rohkem, kui langes Vabadussõjas. Igal aastal on nende hulgas vähemalt klasstais lapsi ...

Hirmutavad teated aidsi levikust on meie erakonnad vali-

miste eel ükskõikseks jättnud. Kui juba iga sajast täiskasvanu on nakatunud ja enamik neist on noored naised vanuses 15–29, siis on meie olukord võrreldav põhjamineva laevaga, kus omavahelise ärapanemise asemel tuleb ühendada jõud pääseteede leidmiseks.

Kui rahvaarv väheneb ligi 5000 inimese võrra aastas, on mõnitamine rääkida beebibuumist mõnesaja enamsünni puhul. Kadunud kunstiprofessor Aino Järvesoo kulus viis aastat energiat ja raha olukorra teadvustamiseks ja sai rahvalt üle 200 tuhande toetusallkirja, leidmata mõistmist rahvajuhtidelt. Ta ei väsinud rõhutamast, et eesti rahvuse ja kultuuri säili(ta)mine ei huvita kogu laias maailmas mitte kedagi peale meie endi.

Aga juba Koidula kirjutas 1882. aastal:

Eestimaa juhid mis vastavad nüüd?

„Tähtsam nüüd tegu meil sääskede püüd!”

Sääskede püüdmisega paisatab eriti silma Isamaaliit oma vandenõuteooriate ja russofoobia õhutamise, laenates oma retoorika väikeste teisendustega 1941. aasta kommunistlikust kirjandusest. Seda on piinlik ja eemalõukav lugeda ning kuulda, ja vaevalt meil niipalju väikesi hingi leidub, kui neid püüda loodetakse.

Aga samal ajal on meil tege- mist eesti rahva väljasuremise ehk rahvusliku autogenot-siidiga. Süüdlaste ja vaenlaste otsimine meie olukorda ei paranda. Tuleb otsida väljapääse, ja kohe, mõelda mitte minevikule, vaid tulevikule.

Kui aidsi nakatunute on enamus naised vanuses 15–29, siis on meie olukord võrreldav põhjamineva laevaga, kus ärapanemise asemel tuleb ühendada jõud pääseteede leidmiseks.

MALLE SALUPERE
EESTI VASAKPARTEI
ASEESIMEES, TARTU

KIRJANURK

Olen kandideerinud, kandidaate otsinud ja valimisi lükanud julgelt n.n. tänases Eesti Vasakpartei nimekirjas 14 aastat. Pärnu linnas Iseisva EKP, EDTP, ESDTP, Vene Ühtsuspartei nimekirjas, eelmised valimised Sindis ESDTP nimekirjas kuid tulemus on olnud ikka üks - maksimum on olnud 59 häält Pärnus. Sellest ei jätku !!!

Niikaua, kui meid ei toeta ükski rahakott, ei ole meil ka mingit edu loota.

Seda oli ju ka Tallinna tule-

mustest näha. Lubad ikka enne valimisi koos oma pildiga 500 -700 EEK per. pensionär ja meie jutul vaesuse vastu ei ole enam ühtegi toetajat (isegi meie enda liikmete hulgast). Rahva mälu on lühike ja elatakse ainult tänases päevas.

Olin tõesti arvamusel, et ei kandideeri enam, sest seda on tehtud juba liiga palju ning oli "siiber" sellest kandidaatide otsimisest, ilma rahata reklaami tegemisest ja pabermäärimisest. Kuna Keski

omad lubasid ise kõik korraldada, siis oli mul "kama kaks".

Eesti riik on niipalju korrumpeerunud riigi tasandil, et raha ja turu hõivamise eest maetakse ükskõik kes, võidetakse (ostetakse) kõik valimised.

Me oleme EKP järglased ja seda tuletatakse meelde igal sammul. Meid kardetakse, kuna "ärahüppajad" ja nende järeltulijad (praegused võimulolijad) on mures - mis

saab siis kui Eesti Vasakpartei saab võimule.

Loomulikult tuleb võimu kindlustamine ja suurpuhastus.

LEMBIT MIIL, KESKJUHA-TUSE LIIGE, SINDI

Kandideeris Keskerakonna nimekirjas ja sai 21 häält

SOOVITUS VÄLJAST

Idee, mida teie erakond propageerib, on iseenesest hea, aga kahjuks ei jõua sõnum nendeni, kelleni see jõudma peab.

Te peate leidma oma nišši ja valijaskonna, kelle peale panustada. Selleks on vaja leida tugev valupunkt.

Valupunktidest aga puudu ei

ole. Viimased valitsused on neid ohtralt produtseerinud.

Parim neist on tervishoid, seejärel haridus, kvaliteetse tööjõu lahkumine Eestist, nende põhjuste välja toomine. Olen kindel, kui mõnele heale ajakirjanikule natuke maksta (see peab tõesti hea, aga mitte tipp, ajakirjanik

olema), surub ta Teie lood ka lehte. Pole mõtet tegelda teemadega, millele suured ja ilusad nagunii tähelepanu ei pööra.

Jüri Varik, linakasvatataja

“Olen kindel, kui mõnele heale ajakirjanikule natuke maksta, surub ta Teie lood ka lehte”

ERIMEELSUSTE LAHENDAMINE ON HÄDAVAJALIK

Enamus Hiiumaa liikmed on küllaltki vanad inimesed, sest nooremad on kõik mandrile ära läinud. Ja ausalt öeldes ega see vasakäärmuse asi mind eriti ei tõmba enam kahliks olen pettunud. Seda näitas ka viimane valimine kus vasakpartei sai 360 häält Vabariigi peale kokku, samas kui näiteks Keski

erakond ainuüksi Kärddlas sai 361 häält natuke üle tuhande valija kohta. Peab ikka tugevasti midagi mäda olema et saavutada sellist protsenti. Andeks kui see ütlus tundub liig räigena aga fakt jääb faktiks. Ega see ilus ei ole kui endine ja praegune esimees teineteisele teravusi loobivad ja seda avalikult enne valimi-

si. Minu nägemuses te saatsite valijale ainult negatiivse sõnumi, seda nii partei siseselt kui ka teistele potentsiaalsetele hääletajatele. Kui kunagi saate need erimeelsused lahendatud siis on Vasakpartei tugeva töö puhul lootust tulevikus ka ühiskonnas positioon taastada- seni on see kahjuks olematu.

Guido Tõnurist, Kärddla

19. oktoober 2005

Pildil:
Tiit
Toomsalu,
Tallinn

ÜLEVAADE EUROOPA VASAKPARTEI I KONGRESSIST ATEENAS

29. ja 30. oktoobril 2005 toimus Ateenas Euroopa Vasakpartei (EV) I kongress deviisi all “Jah, me suudame muuta Euroopat”. Kongress toimus Rahu ja Sõpruse nimelises olümpia ehitises. linna lõunaosas mere ääres.

Transport lennujaamast linna oli korraldatud taksodega; hotellidest lennujaama sõitmiseks oli tellitud eribuss. Hotellidest konverentsikeskusesse ja tagasi sõitsime metrooga omal kulul.

Kongressi töö oli jagatud sõõgivaheaegadega neljaks istungiks (3 istungit 29. ja üks 30. oktoobril). Iga osa juhatas erinev 4-liikmeline juhatus. Juhatus moodustati liikmespartei delegaate; igaühel üks. Nii juhatas kongressi kokkuvõttes 16 isikut, meie poolt viimasel päeval Marju Karin.

Esimesel istungil kõnelesid teiste hulgas korraldava organisatsiooni Synaspismose juht Alexandros Alavamos, EV juht Fausto Bertinotti ja EL Europarlamendi fraktsiooni juht Francis Wurz. Järgnes üldine arutelu. Igale kõneleja-le anti 5 minutit. Igast kohalolnud organisatsioonist oli vähemalt 1 kõneleja, sealhulgas mitteliikmespartei hulgas. See viis kõnelejate arvu väga suureks ja kõik ei jõudnud esimeses osas kõnelda, nagu algselt plaaniti. Mina näiteks kõnelesin 3. istungil.

2. ja 3. istungil kõned jätkusid, kuid olulisem oli see, et 2. istungi ajal hakkas kõrvalruumides töö komisjonides. Komisjonid panid lõplikult paika vastuvõetavate avalduste teksti. Tekstide projektid oli kõigile osavõtvale

erakondadele juba varem meilitsi saadetud ja anti kongressi alguses veel igale osalejale eraldi kätte.

Mina võtsin osa väliskomisjoni tööst. Seda juhatas tšehhi Hassan Charfo ja seda väga asjatundlikult. Osa avalduste kohta polnud kellelgi midagi öelda; neid ei hakatud üldse arutama. Kui tekkis sõnastuse osas vaidlusi, nii et osalejad minuti jooksul kompromissile ei jõudnud, siis oli peamine soovitus vaidlusalune fraas, lause või koguni lõik üldse välja jätta. Nii võeti kõik kavandatud dokumendid ettenähtud aja jooksul vastu.

Viimasel päeval võeti kõik läbiarutatud otsused vastu. Formaalselt tehti seda hääletamisega. Küsiti, kes on poolt, erapooletu ja vastu, aga hääli ei lugenud mitte

keegi. Aeg-ajalt hääletati ka vastu, aga seda ei pandud kuusagile kirja.

Vastuvõetud dokumentide seas oli “Feministlik manifest”, “Feministlik alternatiiv teistsuguse Euroopa jaoks”, “EV ettepanekud töö, inimarengu ja sotsiaalse õigluse jaoks”, “Euroopa arengu, sotsiaalse kaitse ja töötuse kokkulepe”, “Ökoloogia ja vasakpoolsus”, “Inimõiguste olukorrast Euroopas”, “Tervishoiupoliitikast”, “Hariduspoliitikast”, “Üldisest põllumajanduspoliitikast (CAP)”, “Euroopa Vasakpartei rahvusvahelised suhted”, “Euroopa Vasakpartei suhted suurlinnade elanikega” ning kõige põhjalikum “Euroopa sotsiaalsed õigused”.

Euroopa Liidu välispoliitikat puudutasid järgmised dokumendid: “Vasakpoolsete töö koordineerimine ja ühisseisukohad Euroopa rahvusüleste organisatsioonide juhtorganites”, “ÜRO reformist”, “Suhted NATO, OSCE ja teiste struktuuridega”, “Inimõiguste rikkumistest Filipiinidel”, “EV mureseb sügavalt relvastatud sissetungi ohu tõttu Iraani”, “Sõltumatu, rahuliku ja demokraatliku Iraagi eest”, “Iisraeli väljatõmbumine Gazast peab olema vaid esimene samm”, “30 aastat Vietnami sõjast”, “WTO on probleem, aus kaubandus on lahendus”.

Taivo Rist,
Eesti Vasakpartei välissekretär

T. Rist Ateenas kõnepuldis

KAS BOLKENSTEINI DIREKTIIV ON LOODUD EESTI ETTEVÕTLUSE TOETUSEKS

Üks Euroopas juba paar aastat ägedaid vaidlusi esile kutsunud arutelu toimub teemal, millest eestlased just eriti palju ei tea, aga samas puudutab see just eriti meid. Räägitakse, et ühe direktiivi pärast hääletasid prantslased maha Euroopa konstitutsiooni. See on Bolkensteini direktiiv. Oma nime sai too paber endise hollandlasest siseturuvolinik Frits Bolkensteini järgi. Meil Eestis on olnud küll pisut juttu teenuste direktiivist, aga Euroopas tuntakse seda siiski rohkem just Bolkensteini nime järgi.

Miks tekitab see direktiiv kuumi arutelusid?

Tegelikult on küsimus hoopis laiem, kui vaid too paber, mille vastu võtmist pidevalt edasi lükatakse ja mida Euroopa Vasakpartei arvates üldse vastu ei tohiks võtta. Küsimus taandub eelmisel aastal tekkinud olukorrale, kus Euroopa Liiduga liitusid 10 maad, mis oluliselt erinevad kogu vanast Euroopast. Kõige suurem on vahe meie elatustasemetes ja palkades. Isegi kõrgharidusega eestlane on valmis minema Lääne-Euroopasse lihttööle, kuna seal makstakse talle oluliselt rohkem, kui omal kodumaal näiteks õpeta-

ja koha peal. Samas pole tal võimalik minna näiteks mingi- le kõrgemat haridust nõudvale tööle, sest seal valitseb konkurents ka kohaliku tööjõu vahel. Mida üritab siis muuta Bolkensteini direktiiv? Selle jõustumisel on näiteks prantsuse ettevõtjal õigus võtta tööle eestlane ja maksta talle kolm korda vähem palka kui prantslasele. Loomulikult alandab see kohalikku palgataset üldiselt ja see ei ole olukord, mis ühele Euroopa riigi valitsusele, kes oma rahvast hoolib, meeldida saaks.

Euroopas on tekkinud olukord, kus selle vanad liikmed on vastandunud uute liikmesriikidega ning erinevad esile kerki- vad probleemid näitavad taas, kui võrd sarnased on Ida-Euroopa riigid omavahel ja kui sarnaselt me otsuseid teeme. Me kõik oleme valitsuse tasandil uhked oma vabaturu- majanduse saavutuste üle ja lükkame tulevikku sotsiaalse olukorra parandamist, kuna me ei ole veel piisavalt rikkad. Kui Lääne-Euroopas arutatakse kõikjal Euroopa Liidu ühi- seid küsimusi siis Ida-

Euroopas maadlevad riigid iga- üks oma sisemiste probleemidega.

Kuidas reklaamitakse seda teenuste direktiivi Ida-Euroopas?

Meile räägitakse selle seaduse tollest poolest, kus öeldakse, et selline seadus võimaldab näiteks Eesti ettevõtetel ennast vabamalt Euroopa turule viia. Ida-Euroopa ettevõtjad, kel eksport pole siiani õnnestunud, kujutavad ette, et nüüd avaneb neile Euroopa turg nagu nõia- väel. Tegelikult on see turg olnud piisavalt ettevõtlikele ja tarkadele ärimeestele kogu aeg ühte moodi lahti ja loota, et hollandase välja mõeldud direktiiv soosib Ida-Euroopa ettevõtjaid, ei ole just päris adek- vaatne maailmanägemus. Meil oleks aeg hakata järgima roh- kem, mis toimub Euroopas ja milliste küsimuste üle seal vaieldakse, sest aina rohkem mõjutavad seal tehtud otsused meie kõigi igapäevast elu.

Sirje Kingsepp

Lk 5 Rahvusvaheline

Brüsselis asuva Europarla-
mendi sisevaade

**“Loota, et
hollandase välja
mõeldud direktiiv
soosib Ida-Euroopa
ettevõtjaid, ei ole
just päris
adekvaatne
maailmanägemus”**

25. NOVEMBER ON RAHVUSVAHELINE SOOLISE VÄGIVALLA VASTANE PÄEV

Alates 1990 aastast on sel päeval alanud kokku 16 päeva kestev kampaania soolise vägivalla vastu. Kampaania lõpeb 10. detsembril, mil on rahvusvaheline inimõiguste päev. Kampaaniasse jäävad veel sellised päevad nagu 1.

detsember - Maailma AIDSi päev ja 6. detsember, mida maailmas tuntakse kui Montreali massacre (massimõrv poliitilistel ees- märkidel) päevana. Tol päeval 1989. aastal läks Kanadas Marc Lépine

Montreali Polütehnikumis õppeklassi, eraldas poisid ja tüdrukud ja karjudes kuidas ta vihkab feministe, avas naiste pihta tule, mille tagajärjel suri 14 naist. Lõpuks tappis mees enda.

E. Ehala, A. Asumets ja T. Toom-
salu keskjuhatuse koosolekul
November 2005

Loe uudiseid ja arvamustlugusid meie koduleheküljelt!

www.esdtp.ee

EESTI VASAKPARTEI INFOLEHT

Postiaadress:

Tallinn 10510

Peapostkontor

Postkast nr. 4102

Telefon: 6612 406

Mobiil: 556 89 230

Fax: 6612 406

E-mail: esdtp@solo.ee

EESTI VASAKPARTEI ARVELDUSARVE

**EESTI KREDIIDIPANK
A.A. 4246700264113**

Eesti Vabariik ei toeta Eesti Vasak-
parteid ühegi krooniga - Sinu toetus
on rohkem kui oodatud

PIIRKONNA ORGANISATSIOONIDE JUHID

Hiumaa [Kuido Tõnurist](#) - 51 42 763

Ida-Virumaa [Uno Sepp](#) - 51 37 877

Jõgevamaa [Maie Tamm](#) - 77 49 484

Läänemaa [Aleksander Soome](#) - 53 937 561

Narva Nikolai Kulikov - 56 505 092

Põlvamaa [Enn Narusk](#) 55 967 705

Pärnu [Lembit Miil](#) - 50 51 843

Raplamaa [Aili Asumets](#) - 48 948 61

Saaremaa [Enn Ehala](#) - 51 53 685

Tallinn [Tiit Toomsalu](#) - 66 03 539

Tartu [Maks Salupere](#) - 73 39 594

Valgamaa [Karmen Viks](#) - 580 16 983

Viljandi Katrin Sepp - 56 644 944

Võrumaa [Sulev Leit](#) - 566 318 16

**E E S T I , M I D A M E T A H T S I M E , O N
V Õ I M A L I K**

*Ilusat aastalõppu!
soovib Eesti Vasakpartei*

detsember 2005

Vasakpartei esimees Sirje Kingsepp